

Gulrotvevkjerring *Opilio canestrinii* (Thorell, 1876)

Fremmed art

faktaark

Gulrotvevkjerring har i en del år vært på rask spredning i land utenfor sitt naturlige utbredelsesområde. De første norske eksemplarene ble funnet i 2008. Fra andre deler av Europa er det kjent at arten kan ha en rask spredning og fortrenge stedegne vevkjerringarter.

Status
Risikovurdering 2012: Svært høy risiko (SE)

Kjent utbredelse av gulrotvevkjerring i Norge pr. 2011.

Kjennetegn

Gulrotvevkjerring er en av våre største og mest langbeinte vevkjerringarter, med et spenn på opp mot 12–13 cm mellom beinspissene. Kroppen er forholdsvis stor, større og rundere hos hunnene (4,5–8 mm lang) enn hos hannene (4–6 mm), og med et lite utstikkende okularium som bærer de to øyene. Flere deler av dyret, men spesielt hofteringene, har ofte mer eller mindre innslag av en kraftig guloransje farge, som kan minne om fargen til gulrot. Hannene har ofte mer gult enn hunnene. For øvrig kan farger og mønstre variere betraktelig.

Utbredelse

De første norske eksemplarene ble funnet på Nøtterøy i Vestfold i 2008, og samme år ble arten funnet på fem ulike steder i Oslo. Siden er den registrert en rekke ganger, og på diverse steder, i Halden, Hvaler, Fredrikstad, Oslo og Skien. Flere funn ble gjort så sent som i 2011, i Oslo og Fredrikstad. Den norske utbredelsen begrenser seg med andre ord foreløpig til områder i tilknytning til Oslofjorden. Det er antatt at arten har sin opprinnelse i Middelhavsområdet, kanskje særlig i områdene rundt Italia, og at den ble spredt til andre deler av Europa på slutten av 1960-tallet. Flere steder har den vist en evne til å spre seg raskt videre til nye lokaliteter.

Biologi

Arten finnes hos oss først og fremst i forbindelse med menneskeskapt habitat, som husvegger, murer, gjerder og liknende. I sitt opprinnelsesområde er den antatt å være en skogsart. På dagtid sitter dyrene ofte i ro, mens de går på jakt i skumringen og om natten. Arten er et rovdyr som angriper en rekke byttedyr fra forskjellige dyregrupper; som børsteormer, edderkoppdyr og insekter. Voksne

dyr finnes fra juni til desember, og det er kun eggene som overvintrer.

Bestandsstatus

Vi vet foreløpig lite om hvor tallrik denne arten har blitt i Norge. Det er stor usikkerhet omkring hvor mye arten er ettersøkt, men formodentlig er det svært få personer i Norge som er klar over og registrerer den. Det er imidlertid få funn blant de som er oppmerksom på den, og det gir grunn til å tro at det ikke har vært noen veldig stor økning i antall og utbredelse siden arten ble oppdaget i 2008. I de kjente registreringene er det opplyst om fra ett til fem individer. Det er også noe usikkerhet omkring hvordan arten sprer seg fra et område til et annet. Antakelig kan både egg og voksne spres med jord og planter. Voksne dyr er også mistenkt for å kunne være blindpassasjerer på/i biler, en mistanke som styrkes av at dyrene ofte er å finne i garasjer. Det er vist fra flere steder at arten har en negativ innvirkning på bestanden av andre vevkjerringarter, kanskje først og fremst sine to slektninger murvevkjerring (*O. parietinus*, rødlistet som VU) og *O. saxatilis*

Gulrotvevkjerring hann fra Skien i 2010.

(ikke påvist i Norge; i Danmark er det imidlertid ikke registrert noen tilbakegang av denne arten etter gulrotvevkjerringens ankomst en gang i perioden 1962–1986). Mye tyder på at også lyshoftevevkjerring (*Leioleptus rufus*) reduseres når gulrotvevkjerring kommer til lokaliteten, bl.a. basert på data fra Danmark.

Referanser

- Abel K., Olsen K.M. og Blindheim T. 2009. Oppdatering av naturtypekartet for Nøtterøy kommune 2008. – BioFokus-rapport 2009-15. 122 s.
- Enghoff H. 1988. Operation Opilio 1987 – en undersøgelse af mejere på mure, stakitter o.l. steder i Danmark. – Entomologiske Meddelelser 56 (2): 65–72.
- Enghoff H. 1987. *Opilio canestrinii* (Thorell, 1876) – en nyindvandret mejer i Danmark (Opiliones). – Entomologiske Meddelelser 55 (1): 39–42.
- Gruber J. 1984. Über *Opilio canestrinii* (Thorell) und *Opilio transversalis* Roewer (Arachnida: Opiliones, Phalangidae). – Naturhistorisches Museum, Wien. Annalen Serie B. Für Botanik und Zoologie 86: 251–273.
- Hillyard P. 2000. *Opilio canestrinii* (Thorell, 1876) – new species record for Britain. – Ocularium 3: 1--2
- Toft S. 2004. Mejerne. – Natur og Museum 43 (3): 1–35.

Lenker

- <http://wiki.spinnen-forum.de/index.php?title=Datei:Opilio-canestrinii-Mosaik.jpg>
- <http://www.eakringbirds.com/eakringbirds3/arachnidsinfocusopillocanestrinii.htm>